

- раціоналізувати структуру бюджетних видатків;
- створити ефективну систему контролю за використанням бюджетних коштів;
- посилити платіжну дисципліну всіх суб'єктів господарської діяльності;
- для забезпечення стійкості бюджетної системи створити ефективно діючий Стабілізаційний фонд;
- удосконалити діючу методику, увівши додаткові індикатори бюджетної безпеки, такі як, наприклад, обсяг трансфертів з Державного бюджету у відсотках до доходів місцевого бюджету, який можна було використовувати для оцінки бюджетної безпеки регіонів;
- вдосконалити нормативно-правову базу щодо формування доходної і видаткової частин бюджету з метою зниження ризиків їх невиконання.

Без дієвого державного контролю неможливо підвищити найважливішу складову поняття "економічна безпека" — бюджетну безпеку, під якою слід розуміти реальний рівень забезпечення платоспроможності держави з урахуванням балансу доходів і видатків державного та місцевих бюджетів.

Література:

1. Балашов А.М. Сучасні проблеми соціального захисту населення України // А.М.Балашов // Економіка та держава. - 2010. - № 1. - с. 82 - 83.
2. Денисова Л. Соціальна політика в умовах кризи // Л.Денисова, Л.Остапенко // Праця і зарплата. 2009. - 14 жовт. (№38). - с. 4.
3. Офіційний сайт державного комітету статистики - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

УЩ 658, 15:334

РОЛЬ ФІНАНСОВОГО КОШТОЛІНГУ в ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ І ОРГАНІЗАЦІЙ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

Карцева В.В., к.е.н., доцент

Докторант кафедри фінансів Полтавського університету економіки і торгівлі

Останнім часом фінансовому контролінгу приділяється значна увага. Важливим завданням да* пізщжемсть \ e>ртжтавдй

споживчої кооперації в такому контексті є удосконалення системи менеджменту на основі створення системи фінансового контролінгу, як окремого напрямку економічної роботи, з метою реалізації оперативних та стратегічних управлінських рішень.

Спрямованість на довгострокову перспективу передбачає планування розвитку споживчої кооперації більш ніж на п'ять років, з урахуванням змін в оточуючому середовищі. Діяльність підприємств і організацій споживчої кооперації передбачає орієнтацію на ключові цілі стратегічного розвитку та реалізацію не тільки економічних але й соціальних завдань.

В умовах ринку господарюючий суб'єкт функціонує в конкурентному середовищі, яке суттєво впливає на прийняття стратегічних напрямків розвитку та ефективних управлінських рішень. Споживча кооперація є досить складною багаторівневою організаційною структурою, тому врахування впливу ринкових факторів вимагає перегляду пріоритетів та стилів управління. Саме цьому факту у споживчій кооперації приділяється значна увага. XXI позачерговий з'їзд споживчої кооперації України, що відбувся 4 жовтня 2012 року [5], затвердив модель подальшого реформування споживчої кооперації України, яка передбачає проведення змін в системі за наступними напрямками (рисі).

Найбільш важливим напрямком є підвищення ефективності господарської діяльності споживчої кооперації, оскільки всі інші пріоритетні напрямки розвитку пов'язані із забезпеченням ефективності господарської діяльності.

Адаптація діяльності системи споживчої кооперації до ринкових умов передбачає зміцнення внутрішнього потенціалу і активізацію конкурентних переваг. Фінансова стратегія окреслює ключові напрямки розвитку підприємства на перспективу. Вона більшою мірою показує, яким має бути підприємство в майбутньому, ніж як цього досягти. Ми дотримуємось думки, що фінансова стратегія — це основа для вибору альтернативи, що зумовлює природу і напрям організації фінансових відносин. Перспективний розвиток споживчої кооперації не можливий без науково обґрунтованої фінансової стратегії, сформованої на базі фінансового контролінгу.

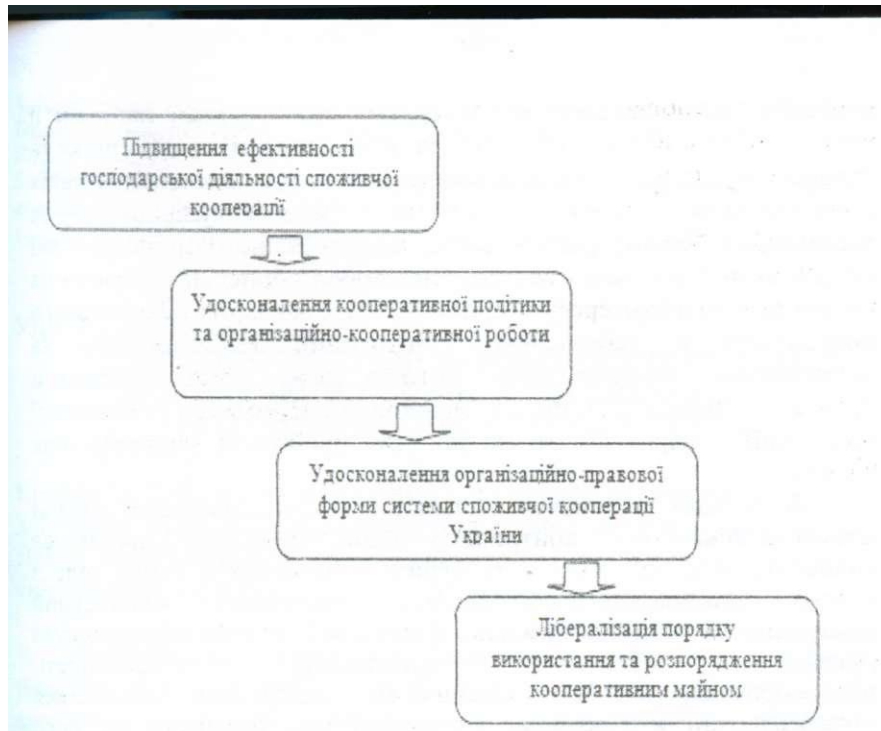

Рис.1. Основні напрямки стратегічного розвитку споживчої кооперації

У своїх попередніх дослідженнях ми відмічали, що фінансовий контролінг є невід'ємною складовою сучасної системи управління підприємством, без наявності якої керівництву підприємства неможливо досягти бажаного результату. Такого висновку ми дійшли проаналізувавши досвід використання контролінгу на провідних зарубіжних підприємствах та країнах СНД. Серед країн СНД найбільшого практичного використання набуло впровадження контролінгу в Росії, серед зарубіжних країн Німеччина, США, Англія досить активно впроваджують контролінг, тим більше що Німеччина є родоначальницею формування теоретичного підґрунтя контролінгу[1,2,3,4].

Ринкові умови господарювання вимагають від вищого менеджменту підприємств і організацій споживчої кооперації заміни застарілих методів управління більш ефективними і сучасними. Однією з ключових проблем сучасної споживчої кооперації України є послаблення, у порівнянні з радянським

періодом, господарських взаємозв'язків між різними ланками її системи. Якщо на рівні областей споживчі товариства, їх спілки та створені ними підприємства кооперуються для досягнення своїх господарських цілей, то на міжрегіональному та загальнодержавному рівнях майже зникли економічні зв'язки, які об'єднували б усі ланки системи споживчої кооперації України на основі взаємного інтересу. Першочерговим завданням фінансового контролінгу є забезпечення оптимізації взаємозв'язків та залежностей інформаційних потоків між всіма основними функціями управління, що дає можливість отримання релевантно! (корисної) інформації, необхідної для прийняття управлінських рішень.

В системі споживчої кооперації використовуються окремі елементи фінансового контролінгу (облік, планування), але немає головного - координації усіх бізнес - процесів в єдине ціле з метою підвищення ефективності діяльності. Фінансовий контролінг як складова загальної фінансової системи підприємства призначений забезпечити підвищення рентабельності, платоспроможності та ліквідності, підтримки фінансової рівноваги, що в кінцевому результаті має вплинути на його вартість. Проблема збільшення ринкової вартості підприємств і організацій споживчої кооперації є досить гострою і потребує удосконалення діючої системи управління. Врахування фінансової складової при прийнятті управлінських рішень надасть можливість визначити напрямок та формат управлінського впливу на відповідну економічну ситуацію для досягнення поставленої мети.

Ми дотримуємось думки, що при практичному використанні фінансовий контролінг є інструментом за допомогою якого можливе покращення основних фінансових показників, систематичне відслідковування якості бізнес - процесів та прийняття обґрунтованих управлінських рішень в рамках обраної фінансової стратегії.

Література:

1. Дайле А. Практика контроллинга: Пер. с нем. / Под ред. и с пред. М.Л. Лукашевича, Е.Л. Тихоненковой. - М: Финансы и статистика, 2001. -335 с.
2. Контроллинг в бизнесе. Методологические и практические основы построения контроллинга в организациях / АМ Карминский, К.И. Оленев, А.Г. Примак, С.Г. Фалька—2-е изд.— М: Финансы и статистика, 2002. —256 с,
3. Контроллинг как инструмент управления предприятием / Е.А. Ананькина, С.В. Данилочкин, Н.Г. Данилочкина и др.; Под ред. Н.Г. Данилочкиной. - М.: Аудит, ЮНИТИ, 2002. - 279 с.

4. Концепция контроллинга: Управленческий учет. Система отчетности. Бюджетирование/ НоугаиЧ & Раитлег; Пер. с нем. - 3-е изд. - М: Альпина Бизнес Букс, 2008. - 269 с.
5. Про програму подальшого реформування системи споживчої кооперації України/ Вісті центральної спілки споживчих товариств (діловий випуск) №41 (1062) 12 жовтня 2012 р. - С 5-11

УДК 336.02:332.025.1

**СУПЕРЕЧНОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ
РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗИ**

Кривенко С. В., к.е.н., доц., завідувач кафедри економічних дисциплін, менеджменту та безпеки підприємницької діяльності
Полтавський інститут бізнесу Міжнародного науково-технічного університету імені академіка Ю. Бугая

Забезпечення фінансової безпеки в регіоні передбачає розробку і реалізацію стратегії, яка б сприяла забезпеченню економіки регіону достатніми фінансовими коштами. Забезпечення фінансової безпеки в регіоні передбачає контроль за виконанням розроблених стратегічних рішень, що забезпечує усунення фінансово-економічних порушень, стійку платоспроможність і безпеку банківських інститутів в регіоні.

Визначено, що фінансова безпека регіону являє собою стан його економічного розвитку, що характеризується необхідними фінансовими ресурсами для задоволення потреб населення регіону, виконання своїх функціональних зобов'язань усіма ланками фінансової системи стосовно захисту його фінансових інтересів, попередження фінансових загроз та небезпек, подолання фінансової кризи та забезпечення ефективного функціонування економіки регіону в цілому.

Процеси глобалізації та диференціація регіонального розвитку породжують економічні відносини, всередині яких виникають деструктивні суперечності як джерела загроз економічній безпеці в цілому і фінансової особливо. Наявність загроз фінансовій безпеці стримують розвиток економіки регіонів, як наслідок, призводять до зростання соціальної напруженості. У зв'язку з цим для стабільного економічного розвитку регіонів при формуванні їх бюджетів та здійсненні регіональної політики